

Udskriftsdato: 10. januar 2026

BEK nr 478 af 05/05/2010 (Historisk)

Bekendtgørelse om visse krav til emballager

Ministerium: Miljø- og Ligestillingsministeriet

Journalnummer: Miljømin.,
Miljøstyrelsen, j.nr. MST-7500-00015

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 1049 af 10/11/2011

Bekendtgørelse om visse krav til emballager¹⁾

I medfør af § 7 a, stk. 1, § 44, stk. 1, § 51, stk. 1, 4 og 5, § 52, stk. 1, § 67, § 80, stk. 1 og 2, § 92, § 110, stk. 3 og stk. 4, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006, som ændret ved lov nr. 509 af 17. juni 2008, lov nr. 251 af 31. marts 2009 og lov nr. 513 af 12. juni 2009, og § 30, § 30 c, § 38 d, stk. 1, § 43, stk. 1-3, § 59, stk. 4, § 60, og § 61 i lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1755 af 22. december 2006 som ændret ved lov nr. 97 af 10. februar 2009, lov nr. 1383 af 21. december 2009 og lov nr. 1520 af 27. december 2009, fastsættes:

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne bekendtgørelse fastsætter bestemmelser om væsentlige krav til emballagers fremstilling, sammensætning og mulighed for nyttiggørelse samt grænseværdier for emballagers tungmetalindhold. Bekendtgørelsen fastsætter desuden krav til håndtering af affald fra plastkasser og plastpaller med tungmetalindhold over 100 ppm.

§ 2. Bekendtgørelsens bestemmelser finder anvendelse på al emballage, herunder emballage der bæres af produkter (fyldte emballager). Undtaget fra bekendtgørelsens anvendelsesområde er vej-, jernbane-, skibs-, og luftfragtcontainere.

Stk. 2. Denne bekendtgørelse indskrænker ikke øvrige krav til emballage, herunder kravene til sikkerhed, beskyttelse af sundhed og hygiejne i forbindelse med de emballerede produkter, og krav til emballage til transport af farligt gods.

Stk. 3. Kravene til emballagefremstilling m.v. i denne bekendtgørelse gælder ikke for emballage, som er fremstillet før den 31. december 1994 og markedsført før den 31. december 1999.

§ 3. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Bortskaffelse: De former og metoder som er anført i bilag 6A til bekendtgørelse om affald.
- 2) Emballage: Alle produkter af en hvilken som helst art og materiale, som anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering fra producenten til brugeren eller forbrugeren og præsentation af varer, det være sig råvarer eller forarbejdede varer. Alle engangsartikler, der anvendes til samme formål, skal tilsvarende betragtes som emballage. I bilag 1 er der fastsat yderligere kriterier, som skal anvendes til klassificering af produkter som emballage. Emballage omfatter kun:
 - a) Salgsemballage eller primæremballage, dvs. emballage, der er udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en salgsenhed for den endelige bruger eller forbruger.
 - b) Multipak eller sekundær emballage, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en samling af et vist antal salgsenheder, uanset om den sælges sådan til den endelige bruger eller forbruger, eller om den kun bruges til at fylde hylderne på salgsstedet; den kan fjernes fra varen, uden at dette ændrer varens egenskaber.
 - c) Transportemballage eller tertiær emballage, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at håndtering og transport af et antal salgsenheder eller multipak emballager gøres lettere, så skader forårsaget af fysisk håndtering eller transport kan undgås. Transportemballage omfatter ikke vej-, jernbane-, skibs- og luftfragtcontainere.
- 3) Emballageaffald: Enhver emballage eller ethvert emballagemateriale, der er omfattet af definitionen på affald i affaldsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 1, bortset fra spildprodukter fra produktionen.
- 4) Energiudnyttelse: Anvendelse af brændbart emballageaffald til energifremstilling ved direkte forbrænding sammen med eller uden andet affald, men med anvendelse af varmen.
- 5) Forebyggelse af emballageaffald: Reduktion, navnlig gennem udvikling af renere produkter og teknologier, af mængden og miljøskadeligheden
 - a) af emballage og stoffer i emballage og emballageaffald, eller

- b) af emballage og emballageaffald på produktions-, markedsførings-, distributions-, anvendelses- og bortskaffelsesstadiet.
- 6) Forsætlig tilsætning: Bevidst anvendelse af de regulerede tungmetaller som bestanddel i en emballage eller emballagekomponent med det formål at give det endelige produkt en bestemt egenskab, et bestemt udseende eller en bestemt kvalitet. Det betragtes ikke som forsætlig tilsætning, når genanvendte materialer anvendes som råvare til fremstilling af nye emballagematerialer, selv om en del af de genanvendte materialer kan indeholde de regulerede metaller.
 - 7) Frivillig aftale: En formel aftale mellem medlemsstatens kompetente myndigheder og de berørte erhvervssektorer. Aftalen skal stå åben for alle de parter, der ønsker at underkaste sig aftalens betingelser med henblik på at få gennemført de fastsatte mål.
 - 8) Genanvendelse: De former og metoder, som er anført i bilag 6B i bekendtgørelse om affald, bortset fra de former og metoder, som er anført i R 1, R 12 og R 13 i bilag 6B i samme bekendtgørelse.
 - 9) Genbrug: Enhver handling, hvor emballage, som er udformet med henblik på i sin levetid at kunne genbruges mindst et bestemt antal gange, genpåfyldes eller genbruges til samme formål, som den er udformet til, med eller uden støtte af hjælpeprodukter, som findes på markedet, og som muliggør genpåfyldning af emballagen. Genbrugt emballage bliver til emballageaffald, når det ikke længere kan genbruges.
 - 10) Komposit: Emballage, som er fremstillet af forskellige materialer, der ikke kan adskilles ved håndkraft.
 - 11) Kontrolleret og lukket emballagekredsløb: Et kredsløb, i hvilket emballagerne genbruges og distribueres under et kontrolleret og lukket system, hvori de udtjente emballager skal anvendes som råmaterialer ved fremstilling af nye emballager, som kun må anvendes i det pågældende system. Tilsætningen af råmaterialer udefra må kun udgøre det teknisk mulige minimum.
 - 12) Nyttiggørelse: De former og metoder, som er anført i bilag 6B i bekendtgørelse om affald.
 - 13) Organisk genanvendelse: Aerob behandling (kompostering) eller anaerob behandling (biogasudvinning) via mikroorganismer og under kontrollede former af emballageaffaldets bionedbrydelige dele, hvorved der produceres stabiliserede organiske jordforbedringsmidler eller metan. Nedgravning af affaldet betragtes ikke som organisk genanvendelse.
 - 14) Returandel: Procentdelen af emballager, som efter brug returneres til fabrikanten, emballeringsstedet eller en bemyndiget repræsentant.
 - 15) Økonomiske beslutningstagere: I forbindelse med emballage: leverandører af emballagematerialer, emballageproducenter og -omdannelsesvirksomheder, påfyldningsvirksomheder og emballagebrugere, -importører, -forhandlere og -distributører, offentlige myndigheder og offentligtretlige organisationer.

Krav til emballagers sammensætning m.v.

§ 4. Emballage må kun markedsføres her i landet, hvis det opfylder de væsentlige krav fastsat i bilag 2. Når en emballage er fremstillet i overensstemmelse med de harmoniserede standarder, som har været offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, formodes det, at emballagen opfylder de væsentlige krav i bilag 2.

Krav til emballagers indhold af tungmetaller

§ 5. Emballage og emballagekomponenter må kun markedsføres her i landet, såfremt summen af koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom ikke overskrider 100 ppm på vægtbasis, jf. dog stk. 2, § 6 og § 8.

Stk. 2. Bestemmelsen finder ikke anvendelse for emballager, der udelukkende er fremstillet af blykrystalglas, som er defineret i bekendtgørelse nr. 122 af 6. marts 1973 om krystalglasvarer.

Krav til glasemballage

§ 6. Glasemballage kan uanset § 5, stk. 1, markedsføres, såfremt:

- 1) summen af koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom ikke overskrider 250 ppm på vægtbasis,
- 2) der ikke under fremstillingsprocessen er sket forsætlig tilsætning af bly, cadmium, kviksølv eller hexavalent chrom, men overskridelsen af grænseværdien i § 5, stk. 1, alene skyldes tilsætning af genanvendte materialer, og
- 3) det dokumenteres, at § 7 overholdes.

§ 7. Producenten af glasemballage, jf. § 6, skal månedligt foranledige en prøvetagning af hver enkelt glasovn og analyse af koncentrationen af summen af de regulerede tungmetaller. Prøverne skal være repræsentative for normal og regelmæssig produktionsaktivitet.

Stk. 2. Hvis den månedlige prøvetagning for hver enkelt glasovn over en sammenhængende periode på tolv måneder viser gennemsnitlige koncentrationer af summen af de regulerede tungmetaller, der overskrider 200 ppm på vægtbasis, skal producenten forelægge Miljøstyrelsen en rapport, jf. stk. 3.

Stk. 3. Rapporten nævnt i stk. 2 skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) Måleværdier.
- 2) Beskrivelse af anvendte målemetoder.
- 3) Mistænkte kilder for de regulerede tungmetaller.
- 4) Detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der er truffet for at mindske koncentrationsniveauerne for de regulerede tungmetaller.

Krav til plastkasser og plastpaller

§ 8. Plastkasser og plastpaller kan uanset § 5, stk. 1, markedsføres, hvis betingelserne for fremstilling og reparation i § 9, betingelserne for anvendelse i § 10, og dokumentationskravene i § 11 er opfyldt.

§ 9. For fremstilling og reparation af plastkasser og plastpaller gælder følgende betingelser, jf. § 8:

- 1) De skal være fremstillet eller repareret som led i et kontrolleret og lukket emballagekredsløb, hvor tilsætning af råmateriale, der kommer udefra, udgør et teknisk minimum, dog højst 20 vægtprocent.
- 2) Der er ikke under fremstillings- eller reparationsprocessen sket forsætlig tilsætning af bly, cadmium, kviksølv eller hexavalent chrom, men overskridelsen af grænseværdien i § 5, stk. 1, skyldes alene tilsætning af genanvendte materialer.

§ 10. For anvendelsen af plastkasser og plastpaller gælder følgende betingelser:

- 1) Nye plastkasser og plastpaller, der indeholder bly, cadmium, kviksølv eller hexavalent chrom, skal forsynes med varig og synlig mærkning herom.
- 2) Returandelen må ikke på noget tidspunkt ligge under 90 %, regnet i forhold til plastkassernes eller plastpallernes levetid.
- 3) Der skal etableres et lagerstyrings- og registreringssystem, som kan dokumentere:
 - a) returandelen, jf. nr. 2,
 - b) antallet af emballager, som tages i brug i og som kasseres fra emballagekredsløbet, og
 - c) at betingelserne i nr. 1 og 4 samt § 9 overholdes.
- 4) Emballager, der ikke kan genbruges, skal:
 - a) genanvendes i overensstemmelse med § 9, stk. 1, hvor genanvendelsesmaterialet består af plastkasser eller plastpaller fra samme emballagekredsløb, eller
 - b) forbrændes på anlæg godkendt til forbrænding af affald.

§ 11. Producenter af plastkasser og plastpaller, jf. § 8 skal hvert år inden den 1. april indsende følgende til Miljøstyrelsen:

- 1) en skriftlig erklæring om at betingelserne i § 9 og § 10 er overholdt,

- 2) en årsrapport som viser, hvorledes betingelserne i § 9 og § 10 er overholdt, og
- 3) angivelse af eventuelle ændringer med hensyn til det i § 10, nr. 2, beskrevne lagerstyrings- og registreringssystem.

Stk. 2. Producenter skal opbevare den tekniske dokumentation for de oplysninger, som er nævnt i stk. 1, i 4 år efter indberetningen.

Krav til dokumentation og undersøgelser

§ 12. Enhver, der markedsfører en tom emballage eller et emballeret produkt, skal på Miljøstyrelsens anmodning fremlægge dokumentation for, at emballagen opfylder kravene i § 4.

§ 13. Enhver producent eller importør af emballage skal være i besiddelse af de i bilag 3 nævnte oplysninger.

Stk. 2. Dokumentation for, at koncentrationen af henholdsvis bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballage eller emballagekomponenter ikke overskrider de fastsatte grænseværdier, jf. bilag 3, skal fremlægges på Miljøstyrelsens anmodning.

Stk. 3. Oplysningerne i bilag 3 skal opbevares i 5 år.

§ 14. Enhver, der udbyder, distribuerer, indfører eller forhandler en emballage, kan pålægges at medvirke til, at dokumentation fremskaffes hos den, som dokumentationsforpligtelsen efter § 12 og § 13 påhviler.

§ 15. Miljøstyrelsen kan bestemme, at undersøgelser efter § 15, skal foretages af et laboratorium, der er akkrediteret af Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond eller af et tilsvarende akkrediteringsorgan, som er medunderskriver af EA's multilaterale aftale om gensidig anerkendelse.

Mærkning og identifikationssystem

§ 16. Emballage, som markedsføres her i landet, kan påføres en mærkning om emballagematerialernes art. Såfremt der mærkes, skal forkortelser og talkoder, som er angivet bilag 4, anvendes. Mærkningen skal ske på selve emballagen eller på en etiket, der anbringes på emballagen. Mærkningen skal være umiddelbart synlig og let læselig. Mærkningen skal desuden have en passende varighed og holdbarhed, også efter emballagens åbning.

Statistiske oplysninger

§ 17. Enhver producent, eksportør eller importør af henholdsvis tomme emballager og emballager, der bæres af et produkt (fyldte emballager), skal på Miljøstyrelsens anmodning fremlægge oplysninger om:

- 1) antallet af produktenheder,
- 2) materialer og stoffer anvendt i alle emballagekomponenter, og
- 3) vægten af de enkelte materialer anvendt til emballering pr. produktenhed.

Stk. 2. Enhver, der bringer en genbrugelig emballage i cirkulation, skal på Miljøstyrelsens anmodning afgive oplysning om

- 1) antal enheder, der bringes i cirkulation,
- 2) materialer og stoffer anvendt i alle emballagekomponenter,
- 3) vægten af de enkelte materialer anvendt til emballering pr. produktenhed, og
- 4) emballageprodukttype.

Stk. 3. Oplysningerne nævnt i stk. 1 og 2 skal opbevares i 5 år.

Tilsyn

§ 18. Miljøstyrelsen fører tilsyn med, at bestemmelserne i denne bekendtgørelse overholdes.

Klage

§ 19. Afgørelser truffet af Miljøstyrelsen i henhold til denne bekendtgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Straf

§ 20. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) markedsfører emballage i strid med § 4,
- 2) markedsfører emballage i strid med § 5, stk. 1,
- 3) markedsfører emballager i strid med § 6,
- 4) undlader at foranledige prøvetagning, jf. § 7, stk. 1,
- 5) undlader at forelægge rapport for Miljøstyrelsen, jf. § 7, stk. 2,
- 6) undlader at afgive oplysninger, jf. § 7, stk. 3,
- 7) fremstiller eller reparerer plastkasser og plastpaller i strid med § 9,
- 8) anvender plastkasser og plastpaller i strid med § 10,
- 9) undlader at indsende oplysninger, jf. § 11,
- 10) undlader at fremlægge dokumentation på Miljøstyrelsens anmodning, jf. § 12,
- 11) undlader at være i besiddelse af oplysninger, jf. § 13,
- 12) undlader at fremskaffe dokumentation, jf. § 14,
- 13) undlader at mærke emballage i overensstemmelse med § 16,
- 14) undlader at fremlægge oplysninger på Miljøstyrelsens anmodning, jf. § 17.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er:

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttrædelse

§ 21. Bekendtgørelsen træder i kraft den 12. maj 2010.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 477 af 28. maj 2006 om visse krav til emballager ophæves.

Miljøministeriet, den 5. maj 2010

KAREN ELLEMANN

/ Anne-Marie Rasmussen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EU-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 87, side 109.

Yderligere kriterier for klassificering af produkter som emballage

Kriterium 1: Artikler betragtes som emballage, hvis de lever op til definitionen i § 3, stk. 1, nr. 2, uden hensyntagen til andre funktioner, som emballagen også måtte have, medmindre artiklen udgør en integreret del af et varigt produkt, som er nødvendig for at indeholde, støtte eller bevare dette produkt i hele dets levetid, og alle elementer er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen.

Kriterium 2: Artikler, der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet, og engangsartikler, der sælges påfyldt, eller som er udformet og beregnet på at blive påfyldt på salgsstedet, betragtes som emballage, forudsat at de opfylder en emballagefunktion.

Kriterium 3: Emballagekomponenter og hjælpeelementer, der er integreret i emballagen, betragtes som en del af den emballage, de er integreret i. Hjælpeelementer, der er vedhængt produktet direkte eller på anden måde anbragt på produktet, og som opfylder en emballagefunktion, betragtes som emballage, medmindre de udgør en integreret del af dette produkt, og alle elementer er bestemt til forbrug eller bortskaffelse.

Eksempler på de 3 kriterier

a) Eksempler på kriterium 1:

Emballage:

Konfektæsker

Cellofan omkring et cd-omslag

Ikke emballage:

Urtepotter, der er beregnet til at rumme en plante i hele dennes liv

Værktøjskasser

Teposer

Voksskorper (f.eks. omkring ost)

Pølseskind

b) Eksempler på kriterium 2:

Emballage, hvis den er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet:

- Papir- eller plastbæreposer
- Engangstallerkener og -kopper
- Plastfolie
- Madpakkeposer
- Aluminiumsfolie

Ikke emballage:

- Rørepind
- Engangsbestik

c) Eksempler på kriterium 3:

Emballage:

- Etiketter, der er vedhængt produktet direkte eller på anden måde anbragt på produktet
- Del af emballage
- Mascara børste, som er en del af beholderens lukkemekanisme

- Selvklæbende etiketter anbragt på en anden emballageartikel
- Hæfteklammer
- Plastbanderoler
- Doseringsanordning, som er en del af lukkemekanismen på en beholder til vaske- og rengøringsmidler.

Væsentlige krav til emballagers sammensætning og mulighederne for nyttiggørelse

A. Krav til emballagers fremstilling og sammensætning

- 1) Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at emballagens rumfang og vægt mindskes til det minimum, der behøves til at bevare det for det emballerede produkt og for forbrugeren nødvendige sikkerheds-, hygiejne- og acceptniveau.
- 2) Emballage skal udformes, fremstilles og markedsføres på en sådan måde, at den kan nyttiggøres, herunder genbruges, genanvendes eller energiudnyttes, og således at miljøbelastningen herfra mindskes mest muligt i forbindelse med den endelige bortskaffelse af emballageaffald eller restprodukter fra emballageaffaldshåndtering.
- 3) Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at indholdet af skadelige og andre farlige stoffer og materialer som bestanddele af emballagematerialet eller af emballagekomponenterne minimeres, for så vidt angår deres tilstedeværelse i emissioner, aske eller perkolat, når emballager eller restprodukter fra håndtering af emballageaffald forbrændes eller deponeres.

B. Krav i forbindelse med emballagens genbrugelighed

Følgende krav skal være opfyldt samtidig:

- 1) emballagens fysiske egenskaber skal være af en sådan art, at emballagen kan genbruges et antal gange under normalt forudsigelige anvendelsesbetingelser,
- 2) det skal være muligt at behandle den brugte emballage i overensstemmelse med sundheds- og sikkerhedskravene for arbejdstagerne,
- 3) emballagen skal opfylde kravene til genanvendelighed eller forbrændingsegnethed, når emballagen ikke længere genbruges og dermed bliver til affald.

C. Krav i forbindelse med emballagens genanvendelighed og forbrændingsegnethed

- 1) Materialelegenanvendelse:

Emballagen skal fremstilles på en sådan måde, at det er muligt at genanvende en vis vægtprocent af de anvendte materialer til fremstilling af salgbare produkter under hensyn til de gældende standarder i Fællesskabet. Fastsættelsen af denne procentdel kan variere afhængigt af, hvilken type materiale emballagen består af.

- 2) Forbrænding med energiudnyttelse:

Emballageaffald, der forarbejdes med henblik på energiudnyttelse, skal have en mindste nedre brændværdi for at give en optimal energiudnyttelse.

- 3) Genanvendelse i form af kompostering:

Emballageaffald, der forarbejdes med henblik på kompostering, skal være bionedbrydeligt i en sådan grad, at det ikke hindrer separat indsamling og den komposteringsproces eller -aktivitet, som affaldet underkastes.

- 4) Bionedbrydelig emballage:

Bionedbrydelig emballageaffald skal kunne nedbrydes fysisk, kemisk, termisk eller biologisk på en sådan måde, at det meste af komposten til slut nedbrydes til kuldioxid, biomasse og vand.

Bilag 3

Krav til dokumentation for koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballage eller emballagekomponenter, jf. bekendtgørelsens § 13

Dokumentation, som skal fremlægges på Miljøstyrelsens begæring, skal omfatte:

- 1) Adresse på fabrikations- og lagerstederne.
- 2) En generel beskrivelse af emballagen.
- 3) Lister over anvendte materialer, stoffer, komponenter etc. samt disses fordeling.
- 4) De nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af nævnte lister.
- 5) Vægtindholdet af henholdsvis bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballager eller emballagekomponenter.

Mærkning af emballage

A. Tal- og forkortelsessystem for ikke-kompositmaterialer, jf. § 16

Materiale	Forkortelse (1)	Tal
Polyethylen terephthalat	PET	1
Polyethylen med høj massefylde	HDPE	2
Polyvinylchlorid	PVC	3
Polyethylen med lav massefylde	LDPE	4
Polypropylen	PP	5
Polystyren	PS	6
Bølgepap	PAP	20
Andet pap	PAP	21
Papir	PAP	22
Stål	FE	40
Aluminium	ALU	41
Træ	FOR	50
Kork	FOR	51
Bomuld	TEX	60
Jute	TEX	61
Farveløst glas	GL	70
Grønt glas	GL	71
Brunt glas	GL	72

(1) Forkortelserne skal skrives med store bogstaver.

B. Tal- og forkortelsessystem for kompositmaterialer, jf. § 16

Materialer	Tal
Papir og pap/forskellige metaller	80
Papir og pap/plast	81
Papir og plast/aluminium	82
Papir og pap/blik	83
Papir og pap/plast/aluminium	84
Papir og pap/plast/aluminium/blik	85
Plast/aluminium	90
Plast/blik	91
Plast/forskellige metaller	92
Glas/plast	95
Glas/aluminium	96
Glas/blik	97
Glas/forskellige metaller	98

Forkortelse: Ved forkortelse af kompositmaterialer skrives C plus forkortelsen for det fremherskende materiale. Forkortelsen skal skrives med store bogstaver. Eksempel: C/PAP.

Nationale målsætninger for nyttiggørelse og genanvendelse af emballageaffald

- Mindst 60 vægtprocent af det samlede papir- og papemballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes.
- Mindst 22,5 vægtprocent af det samlede plastemballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes, heri medregnes kun materiale, der genanvendes som plast.
- Mindst 50 vægtprocent af det samlede metalemballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes.
- Mindst 80 vægtprocent af det samlede glasemballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes.
- Mindst 15 vægtprocent af det samlede træemballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes.
- Mindst 55 vægtprocent af det samlede emballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes.
- Mindst 90 vægtprocent af det samlede emballageaffald produceret i Danmark skal nyttiggøres eller forbrændes i affaldsforbrændingsanlæg med energiudnyttelse.

Eksport af emballageaffald til tredjelande i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, Rådets forordning (EF) nr. 1420/1999 om fælles regler og procedurer for forsendelser af visse typer affald til en række lande, der ikke er medlemmer af OECD og Kommissionens forordning (EF) nr. 1547/1999 om fastlæggelse af de i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 omhandlede kontrolprocedurer for så vidt angår overførsel af visse typer affald til visse lande, for hvilke OECD-Rådets beslutning K(92) 39 endelig udg. ikke finder anvendelse (EOES-relevant tekst) regnes kun med i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelser og mål, hvis der er solide beviser for, at nyttiggørelsen eller genanvendelsen har fundet sted på vilkår, der i det store hele svarer til dem, der fremgår af fællesskabslovgivningen på dette område.